

בש"פ 2299/19 - מדינת ישראל נגד אברהם לוי

בבית המשפט העליון

בש"פ 2299/19

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אברהם לוי (אסרף)

בקשה ראשונה להארכת מעצר באיזוק אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ה באדר ב' התשע"ט (1.4.2019)

בשם המבקשת: עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב: עו"ד שרית גולן שטיינברג

החלטה

1. בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 26.4.2019 בתשעים יום או עד למתן פסק דין בת"פ 53121-12-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

2. בתמצית אציין כי ביום 26.12.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום לבית המשפט המחוזי, המייחס לו ביצוע עבירת חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על-פי העולה מכתב האישום, ביום 11.12.2017 שהה המשיב עם המתלונן בקיוסק והשניים שתו משקאות חריפים. בהמשך לעימות מילולי אשר התפתח ביניהם, תקף המשיב את המתלונן וגרם לו חבלות חמורות בראשו, ובהן דימומים במוח ושברים בגולגולת, אשר בגינם נשקפה סכנה לחייו והוא נזקק לאשפוז ממושך כאשר הוא סובל מפגיעות גופניות ומקשיים בראייה ובדיבור.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. המשיב לא חלק על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית ועילת מעצר סטטוטורית בעניינו, ואולם טען כי קיימת חלופת מעצר במוסד הגמילה "בית חם" בקרית-אתא אשר יש בה כדי לאיין את מסוכנותו. ביום 20.2.2018, לאחר מספר דיונים וקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני במוסד הגמילה האמור עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת חרף התנגדות המבקשת והמלצתו השלילית של שירות המבחן. בהחלטה מיום 16.12.2018 נעתר בית המשפט המחוזי לבקשה נוספת שהגיש המשיב בעניין תנאי מעצרו, והורה על העתקת מקום המעצר בפיקוח אלקטרוני לבית סבתו בטירת הכרמל.

4. בשלב זה פרשת התביעה נמצאת לקראת סיום. עד כה התקיימו חמישה דיוני הוכחות ובמסגרתם נשמעה עדותם של 16 עדים, כאשר מועד הוכחות נוסף קבוע ליום 8.4.2019 לצורך סיום פרשת התביעה.

טענות הצדדים

5. המבקשת טוענת כי המעשים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנותו הרבה, המתגברת נוכח עברו הפלילי הכולל מספר הרשעות בעבירות אלימות, רכוש וסמים. עוד נטען, כי לפי העולה מתסקירי שירות המבחן, המשיב הוא בעל דפוסי התנהגות אלימים ועברייניים, קושי בשמירת גבולות פנימיים וחיצוניים וכן בעיית התמכרות לאלכוהול. כן טוענת המבקשת כי ההליך מצוי כעת בישורת האחרונה, וכי בדיון הקבוע ליום 8.4.2019 צפויה להעיד עדת התביעה האחרונה.

6. בדיון שהתקיים לפניי ביום 1.4.2019, התנגד המשיב לבקשה וטען כי על-אף שההליך מתנהל בקצב משביע רצון, טרם החלה פרשת ההגנה והכרעת הדין אינה צפויה להינתן בקרוב. כמו כן, נטען כי חרף המלצותיו השליליות של שירות המבחן, המשיב לא הפר את תנאי המעצר כפי שנקבעו על-ידי בית המשפט המחוזי, ולפיכך אין לייחס משקל משמעותי לתסקיר העדכני שהוגש בעניינו.

דיון והכרעה

7. לאחר העיון בבקשה, ומשמעתי את טענות באי-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, על בית המשפט להביא בחשבון את פרק הזמן שחלף ממועד מעצרו של הנאשם, את קצב התקדמות ההליך, את המסוכנות הנשקפת מהנאשם לרבות חומרת העבירות המיוחסות לו, וכן את החשש משיבוש הליכי משפט ומהימלטות הנאשם מאימת הדין. ככל שתקופת המעצר מתארכת, נעה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו למשל: בש"פ 9394/17 מדינת ישראל נ' שמואל, פסקה 19 (7.12.2017); בש"פ 4744/18 מדינת ישראל נ' לביא, פסקה 14 (23.7.2018); בש"פ 8769/18 מדינת ישראל נ' ותד, פסקה 8 (2.1.2019)).

8. יישום אמות מידה אלה על ענייננו מוליך, כאמור, למסקנה כי יש להיעתר לבקשה. המעשים המיוחסים למשיב חמורים ביותר ומעידים על מסוכנותו, ולכך יש להוסיף את עברו הפלילי וכן את התסקיר העדכני מטעם שירות המבחן, שלפיו קיימת מידת סיכון גבוהה להישנות התנהגות אלימה מצד המשיב, כמו גם לשימוש בחומרים ממכרים ולהפרת תנאי המעצר על-ידו.

9. יתר על כן, במסגרת האיזון הכולל בין השמירה על האינטרס הציבורי לבין זכותו של המשיב לחירות, יש להביא בחשבון את קצב התקדמות ההליך. במקרה שלפנינו, מדובר בבקשה ראשונה להארכת המעצר, עדי התביעה האחרונים צפויים להישמע בדיון הוכחות הקבוע ליום 8.4.2019, ונדמה כי לעת הזאת ההליך מתנהל בקצב משביע רצון.

10. מכל האמור לעיל עולה כי בשלב זה, באיזון הכולל בין זכותו של המשיב לחירות לבין האינטרס בשמירה על ביטחון הציבור, ובהתחשב בהלכה הידועה כי מידת הפגיעה בחירותו של נאשם המצוי בפיקוח אלקטרוני פחותה מזו של מעצר מאחורי סורג ובריח (ראו למשל: בש"פ 8656/17 מדינת ישראל נ' חאמד (15.11.2017)), לא ניתן לקבוע כי נקודת האיזון הוסטה באופן המצדיק את שחרורו של המשיב ממעצר בפיקוח אלקטרוני.

11. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני החל מיום 26.4.2019 בתשעים ימים, או עד למתן פסק דין בת"פ 53121-12-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ו באדר ב' התשע"ט (2.4.2019).

ש ו פ ט ת